

KARTA PRZEDMIOTU III, IV, V ROK
Rok akademicki 2023/2024, 2024/2025, 2025/2026

Kod przedmiotu	0915.7.FIZJ4.C43.PFwWR	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Planowanie fizjoterapii w wieku rozwojowym <i>Planning physiotherapy in developmental age</i>
	angielskim	

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Fizjoterapia
1.2. Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
1.3. Poziom studiów	Jednolite magisterskie
1.4. Profil studiów*	praktyczny
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr Agata Michalska
1.6. Kontakt	michalska.agata@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	polski, angielski
2.2. Wymagania wstępne*	wiedza z zakresu: anatomii człowieka, fizjologii człowieka, patofizjologii ogólnej, kinezyterapii, masażu, fizykoterapii

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć	wykłady, ćwiczenia kształtujące umiejętności praktyczne (CP), zajęcia praktyczne w placówkach medycznych (ZP)	
3.2. Miejsce realizacji zajęć	zajęcia tradycyjne w pomieszczeniu dydaktycznym UJK/placówki medyczne	
3.3. Forma zaliczenia zajęć	zaliczenie z oceną	
3.4. Metody dydaktyczne	wykład – informacyjny, konwersatoryjny; ćwiczenia kształtujące umiejętności praktyczne (CP)/zajęcia praktyczne – dyskusja wielokrotna (grupowa) (DG), uczenie aktywizujące – analiza przypadków(AP), metoda badawcza (MB), objaśnienie (OB), ćwiczenia przedmiotowe, zajęcia praktyczne, metody polegające na praktycznej aktywności studentów, filmy edukacyjne i szkoleniowe	
3.5. Wykaz literatury	podstawowa	1.Kuliński W, Zeman K (red.). Fizjoterapia w pediatrii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2012 2. Kawalec W, Grenda R, Kulus M. Pediatria. PZWL, Warszawa 2018 3. Sadowska L. Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju. AWF Wrocław, Wrocław 2004
	uzupełniająca	1.Banaszek G. Rozwój niemowląt i jego zaburzenia a rehabilitacja metodą Vojty. Alfa- medica Press, Bielsko- Biała 2004 2.Helwich E. Wcześniak. PZWL, Warszawa 2002 3. Poutney TE, Mulcahy CM, Clarke SM, Green CM.: Podejście Chailey do postępowania posturalnego. ReHouse, Warszawa 2011 4. Kulakowska Z. Wczesne uszkodzenie dojrzewającego mózgu. Od neurofizjologii do rehabilitacji, Folium, Lublin 2003 5. Maciąg –Tymecka I. (red.). Rehabilitacja w chorobach dzieci i młodzieży. Diagnostyka funkcjonalna, programowanie rehabilitacji, metody leczenia fizjoterapeutycznego, PZWL, Warszawa 2012 6. Michałowicz R. Mózgowe porażenie dziecięce. PZWL, Warszawa 2001 7. Levitt S. Rehabilitacja w porażeniu mózgowym i zaburzeniach ruchu. PZWL Warszawa 2000 8. Obuchowicz A (red.). Badanie podmiotowe i przedmiotowe w pediatrii. PZWL, Warszawa 2007

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)
Wykłady:
C1. Opanowanie umiejętności prowadzenia dokumentacji niezbędnej do planowania fizjoterapii w wieku rozwojowym
C2. Opanowanie zasad postępowania fizjoterapeutycznego w schorzeniach w wieku rozwojowym.

C1. Opanowanie umiejętności przeprowadzenia oceny pacjenta w wieku rozwojowym dla potrzeb fizjoterapii.
C2. Kształtowanie umiejętności dobierania i zastosowania ćwiczeń leczniczych w zależności od schorzenia i aktualnego stanu zdrowia pacjenta.
C3. Zdobywanie umiejętności planowania postępowania fizjoterapeutycznego z zastosowaniem kinezyterapii, fizykoterapii i masażu z uwzględnieniem naturalnej historii schorzenia.

Wykłady:

1. Założenia, dokumentacja w planowaniu fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu.
2. Rozwój motoryczny dziecka od 0-12 miesiąca, sposoby oceny rozwoju motorycznego.
3. Metody usprawniania dzieci: Vojty, NDT-Bobath.
4. Naturalna historia i prognoza najczęstszych schorzeń wieku rozwojowego, w tym genetycznych, nerwowo-mięśniowych i wrodzonych wad układu ruchu.
5. Metody oceny postawy ciała oraz rodzaje zaburzeń.

1. Planowanie usprawniania noworodków, w tym urodzonych przedwcześnie i niemowląt.
2. Programming of rehabilitation of young children (2-6 years) with slight post-motor and sensory processing disorders. (Programowanie usprawniania małych dzieci (2-6 lat) z nieznacznymi zaburzeniami) posturalno-motorycznymi oraz zaburzeniami przetwarzania sensorycznego.
3. Planowanie fizjoterapii dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym.
4. Planowanie fizjoterapii w wybranych chorobach genetycznych, nerwowo-mięśniowych.
5. Planowanie fizjoterapii we wrodzonych wadach układu ruchu.
6. Planowanie fizjoterapii układu krążeniowo-oddechowego, w chorobach nowotworowych i hematologicznych.
7. Planowanie fizjoterapii w najczęstszych zaburzeniach postawy ciała.

4.3. Przedmiotowe efekty uczenia się		
Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Symbole kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie WIEDZY zna i rozumie:		
W01	-	
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI potrafi:		
U01	planować, dobierać i modyfikować programy rehabilitacji pacjentów z różnymi dysfunkcjami narządu ruchu oraz chorobami wewnętrznymi w zależności od stanu klinicznego, funkcjonalnego i psychicznego (poznawczo-emocjonalnego) chorego, jego potrzeb oraz potrzeb opiekunów faktycznych.	FIZJ_D.U49.
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów do:		
K01	wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej;	FIZJ_K02.
K02	wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;	FIZJ_K07.

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin ustny/pisemny			Kolokwium			Projekt			Aktywność na zajęciach			Praca własna			Praca w grupie			Inne (jakie?)		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...
U01				x									x			x					
K01													x			x					
K02													x			x					

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się		
Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład (W)	3	Wynik kolokwium na poziomie 61-68%
	3,5	Wynik kolokwium na poziomie 69-76%
	4	Wynik kolokwium na poziomie 77-84%
	4,5	Wynik kolokwium na poziomie 85-92%
	5	Wynik kolokwium na poziomie 93-100%
ćwiczenia (CP)* zajęcia praktyczne (ZP)	3	Student potrafi zaplanować postępowanie usprawniające pacjenta w wieku rozwojowym popełniając nieznaczne błędy. Korzysta z właściwych metod oceny i pracy terapeutycznej, spełnia przy tym nieznaczne błędy. Nie poszukuje samodzielnie dodatkowych informacji. Ma świadomość etycznych i zawodowych konsekwencji związanych z proponowanym postępowaniem usprawniającym, ale nie odnosi się do nich w trakcie terapii.
	3,5	Student potrafi zaplanować postępowanie usprawniające pacjenta w wieku rozwojowym popełniając nieznaczne błędy. Korzysta z właściwych metod oceny i pracy terapeutycznej, spełnia przy tym nieznaczne błędy. Poszukuje samodzielnie dodatkowych informacji. Ma świadomość etycznych i zawodowych konsekwencji związanych z proponowanym postępowaniem usprawniającym, ale nie odnosi się do nich w trakcie terapii.
	4	Student potrafi zaplanować postępowanie usprawniające pacjenta w wieku rozwojowym popełniając minimalne błędy. Poprawnie korzysta z właściwych metod oceny i pracy terapeutycznej. Samodzielnie poszukuje dodatkowych informacji, ale wykorzystuje je w pracy terapeutycznej w niewielkim stopniu. Realizując powierzone zadania wykazuje się samodzielnością w poszukiwaniu rozwiązań. Ma świadomość etycznych i zawodowych konsekwencji związanych z proponowanym postępowaniem usprawniającym, odnosi się do nich w trakcie terapii niewielkim stopniu.
	4,5	Student potrafi bezbłędnie zaplanować postępowanie usprawniające pacjenta w wieku rozwojowym. Samodzielnie poszukuje informacji i wykorzystuje je w swojej pracy terapeutycznej. Realizując powierzone zadania wykazuje się samodzielnością w poszukiwaniu rozwiązań. Ma świadomość etycznych i zawodowych konsekwencji związanych z proponowanym postępowaniem usprawniającym, odnosi się do najważniejszych z nich w trakcie terapii.
	5	Student potrafi bezbłędnie zaplanować postępowanie usprawniające pacjenta w wieku rozwojowym. Korzysta ze standardowych i niestandardowych metod oceny pacjenta i pracy terapeutycznej. Samodzielnie poszukuje informacji wykraczających poza zakres problemowy zajęć i wykorzystuje je w swojej pracy terapeutycznej. Realizując powierzone zadania wykazuje się samodzielnością w poszukiwaniu rozwiązań. Stosuje nieszablonowe rozwiązania terapeutyczne. Ma świadomość etycznych i zawodowych konsekwencji związanych z proponowanym postępowaniem usprawniającym, odnosi się do nich kompleksowo w trakcie terapii.

5. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/	125	125
Udział w wykładach	45	45
Udział w ćwiczeniach kształtujących umiejętności praktyczne	40	40
Udział w zajęciach praktycznych w placówkach medycznych	40	40
SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/	50	50
Przygotowanie do wykładu, kolokwium	30	30
Przygotowanie do ćwiczeń kształtujących umiejętności praktyczne	10	10
Przygotowanie do zajęć praktycznych w placówkach medycznych	10	10
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	175	175
PUNKTY ECTS za przedmiot	7	7

Przyjmuję do realizacji (data i czytelne podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)

.....

